

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1014/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 4. и 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 22/21 од 20.04.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 523/22 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 22/21 од 20.04.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 523/22 од 13.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 22/21 од 20.04.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 4. и 5. у вези става 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то ВЈТ у Пироту у износу од 86.791,14 динара, а суду у износу од 31.660,00 динара, а на

име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Поред овога, окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева за накнаду штете оштећеном ББ исплати износ од 10.000 евра, оштећеном ВВ износ од 29.500 евра, а оштећеној ГГ износ од 9.400 евра, све у динарској противвредности на дан исплате и у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 523/22 од 13.07.2022. године одбијене су као неосноване жалба ВЈТ у Пироту и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Ћирић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати нижестепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да у чињеничном опису дела у оптужном акту и у изреци пресуде није експлицитно наведен облик радње извршења продуженог кривичног дела који представља злоупотребу положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, већ је само наведено да је окривљени продавао станове у изградњи и наплаћивао купопродајну цену, у чему, према ставу браниоца, нема противправности.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Радња извршења основног облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из става 1. члана 234. Кривичног законика, прописана је алтернативно и јавља се у три вида и то као искоришћавање свог положаја или овлашћења, прекорачење граница свог овлашћења или невршење своје дужности. Последица кривичног дела може се јавити у једном од два облика и иста се састоји у прибављању себи или другом физичком или правном лицу противправне имовинске користи или у доношењу имовинске штете другоме. Најтежи облик из става 3. члана 234. Кривичног законика

постоји онда када је извршењем дела из става 1. прибављена имовинска корист у износу преко 1.500.000,00 динара.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 4. и 5. у вези става 1. Кривичног законика, јер је „...у периоду од 30.04.2012. године до 25.08.2014. године, у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан противправности свог дела, желећи његово извршење, као заступник и директор привредног друштва за грађевинарство и услуге „ДД“ ДОО ..., искоришћавањем свог положаја и овлашћења прибавио противправну имовинску корист себи у укупном износу од 5.533.324,62 динара, а привредном друштву у укупном износу од 4.177.720,70 динара, тако што је започео изградњу стамбеног објекта...постављањем темеља зграде у периоду од 16.06.2014. године до краја новембра 2014. године, када је престао са радовима, а продао станове у изградњи купцима.....закључивањем предуговора и уговора о купопродаји стана у изградњи...а затим од купаца примио уплате на девизни рачун привредног друштва или преузимао готов новац на име уговорених аванса и дела купопродајних цена за станове у изградњи и за примљени готов новац купцима издавао признанице у којима је потврђивао пријем готовине и уместо означавања примљеног готовог новца на име купопродајних цена за станове у изградњи, у признаницама уписивао и потврђивао пријем новца наводно на име бескаматних позајмица или позајмица, које износе је задржавао за себе, док станове у изградњи по предуговорима није изградио и није предао купцима...”

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 4. и 5. у вези става 1. Кривичног законика, за које је окривљени АА оглашен кривим, како објективна обележја- која се односе на радњу извршења која се у конкретном случају састоји у томе што је окривљени као одговорно лице – у периоду означеном у изреци пресуде, као заступник и директор привредног друштва за грађевинарство и услуге „ДД“ ДОО ..., искористио свој положај и овлашћења чиме је себи и правном лицу прибавио противправну имовинску корист у износу већем од 1.500.000,00 динара, (што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика), тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд оцењује као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева браниоца окривљеног, указује се да је нејасно које радње окривљеног описане у изреци представљају злоупотребу његовог положаја одговорног лица, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Поред овога, наводима – да су разлози правноснажне пресуде нејасни и да постоји противречност између онога што се наводи у изреци пресуде

и разлога пресуде у погледу радње извршења бранилац указује на повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, бранилац у захтеву износи сопствено мишљење да је окривљени оптужен само за радње на које је био овлашћен и у којима нема противправности, те да није доказано да је овим радњама окривљени искористио своја овлашћења односно предузимао радње из којих произилази да је своја овлашћења у управљању имовином предузећа користио у сопственом интересу, а. у вези са тим, бранилац надаље оспорава и постојање умишљаја код окривљеног. Овим наводима, по оцени Врховног касационог суда, бранилац правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то Врховни касациони суд, ове наводе браниоца није разматрао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић